

דף כד.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פי"ב ה"ז

אחר שנגמר הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש אבל לא לתרומה. כיצד. כלי שהוא מלא פרות פרודין זה מזה כגון צמדין וגרוגרות ונגעה טמאה באחד מהן. נטמא כל מה שבפלי לקדש אבל לא לתרומה. וכל המעלות של דבריהם הם. ורמז יש למעלה זו בתורה 'כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת' אמרו חכמים כל מה שבכף הרי הוא כגוף אחד. אפלו שאין לו תוף מצרף מה שעליו לקדש. כגון שהיו צבורין על גבי הלוח או על גבי העור אף על פי שאין הפרות נוגעין זה בזה:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פי"ב ה"ח

היו שני הצבורין בתוף הפלי ודבר אחר ביניהן ונטמא אחד משניהן. אם היה הדבר שביניהן צריך לכלי הפלי

ק. כסף משנה: ומ"ש וכל המעלות של דבריהם הם וכו'. שם (ע"ב) הכלי מצרף מה שבתוכו וכו'. מנא ה"מ אמר רבי חנין דאמר קרא כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת הכתוב עשאו לכל מה שבכף אחת כלומר והוא דאורייתא וכו' ופליגא [דרבי חנין] אדרבי חייא בר אבא אמר ר"י דאמר וכו' מעדותו של ר"ע נשנית משנה זו כלומר והוא מדרבנן. ופסק רבינו כר"י משום שהוא מריה דגמרא טפי מרבי חנין ומ"מ קרא דאיתי רבי חנין כתבו רבינו לרמז בעלמא. ומ"ש אפילו שאין לו תוף מצרף מה שעליו וכו'. שם:

ר. כסף משנה: ומה שכתב היו שני הצבורים בתוף הכלי וכו'. בפרק הקומץ רבה עלה כ"ד הושיט אחד לביניהם מהו צריך לכלי הכלי מצרפו אין צריך לכלי אין הכלי מצרפו ופירש רש"י הושיט חצי עשרון אחד לבין הנך חצאי עשרון מהו אם נגע טבול יום בזה מהו שיטמא אותם שנים. אין צריך לכלי כגון האי חצי עשרון שלישי דאין צריך לכלי דהא אינו מצטרף עם אלו למנחה אחת אין הכלי מצרפו וטהורים הראשונים ורבינו מפרש בענין

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

מְצַרְפֵּן וְנִטְמָא הַכֹּל. וְאִם אֵינוֹ צָרִיךְ לְכֹלֵי לֹא נִטְמָא אֶלָּא
זֶה שֶׁנִּגְעָה בּוֹ הַטְּמָאָה בְּלֶבֶד :

עין משפט ד. הרמב"ם הל' כלים פי"ג ה"א

כָּבֵד בְּאַרְנוֹ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שְׁאִין כָּלֵי חָרֵס מִתְטַמָּא אֶלָּא
מֵאֲוִירוֹ אוֹ בְּהֶסֶט הַזָּב. וְשָׂאֵר כָּל הַכֹּלִים שֶׁנִּגְעָה בָּהֶן
הַטְּמָאָה נִטְמָאוּ וְאִם נִכְנְסָה טְמָאָה לְאֲוִירוֹ וְלֹא נִגְעָה בָּהֶן
הֵרִי הֵם טְהוֹרִין. נִמְצָא הַטְּמָא בְּכֹלֵי חָרֵס טְהוֹר בְּכֹל
הַכֹּלִים וְהַטְּמָא בְּכֹל הַכֹּלִים טְהוֹר בְּכֹלֵי חָרֵס. וּמִנֵּין שְׁאִין
כָּלֵי חָרֵס מִתְטַמָּא אֶלָּא מֵאֲוִירוֹ שֶׁנֶּאֱמַר 'וְכֹלֵי חָרֵשׁ אֲשֶׁר
יִפֹּל מֵהֶם אֶל תּוֹכוֹ' וְגו' מִתּוֹכּוֹ הוּא מִתְטַמָּא לֹא
מֵאֲחֻרָיו :

אחר כמבואר בדבריו: וכתב הראב"ד על דברי רבינו לא נטמא אלא זה שנגעה א"א זה שיבוש שאותו אמצעי שנתן ביניהם וכו'. ותמהני על פה קדוש למה דחה פירוש רבינו בשתי ידיים לומר עליו שהוא שיבוש שהרי יש ליתן בו טוב טעם ודעת לומר שאין הכלי מצרף אלא כשאין ביניהם דבר שאין צריך לכלי אבל אי קשיא על דברי רבינו הא קשיא למה לא יצטרף העשרון האמצעי עם אותו שנטמא שהרי אין דבר מפסיק ביניהם. לכך נ"ל שדעת רבינו שאילו היה המפסיק ביניהם חצי עשרון אין ה"ע שהיה מצטרף אבל הכא במאי עסקינן בשדבר אחר שאינו סולת מפסיק ביניהם וזהו שכתב רבינו ודבר אחר ביניהם והשתא דברי רבינו מכוונים בלי שיבוש ואדרבה על פירוש הראב"ד יקשה למה לא יצטרף האמצעי עם הטמא שאין דבר מפסיק וישאר השלישי טהור וזה היה יותר ראוי מלהצטרף שנים שדבר מפסיק ביניהם וכן יקשה לפירוש רש"י ואף על פי שיש לדחוק ולומר דכיון שזה העשרון היה שלם מתחילה יותר ראויים להצטרף חלקיו זה עם זה מלהצטרף עם חלק אחר פירוש רבינו יותר נוח ואף על פי שבירושלמי פרק חומר בקדש נראה כפירוש הראב"ד אין זה כדאי לדחות פירוש רבינו שהוא נוח:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א הב"ג

חֶלֶק הָעֶשְׂרוֹן בְּכָלִי אֶחָד שׁ וְאֵין חֶלְקָיו נוֹגְעִין זֶה בְּזֶה וְאֵין בִּינֵיהֶן מְחֻצָּה. הָרִי זֶה סִפֵּק אִם מְצָרֶף הַכָּלִי לְקַמִּיצָה אוֹ אֵינוֹ מְצָרֶף. לְפִיכֶן לֹא יִקְמָץ. וְאִם קָמָץ לֹא יִקְטִיר. וְאִם הִקְטִיר הִרְצָה. וְלֹא יֵאָכְלוּ הַשְּׂרִירִים:

עין משפט ו.ז. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פי"ב ה"ט

הָיוּ שְׁנֵי צְבוּרִין בְּכָלִי ת וְהִצְבוּר הָאֶחָד מְחַבֵּר לַמַּיִם שְׂאֵחוּרֵי הַכָּלִי וְנִגַּע טָמֵא בְּצְבוּר הַשְּׁנַיִם נִטְמָאוּ שְׁנֵיהֶן בְּצִרוּף הַכָּלִי וְנִטְמָאוּ הַמַּיִם שְׂאֵחוּרֵי הַכָּלִי מִחֻמַּת זֶה הָאֶכֶל הַמְּחַבֵּר לָהֶן אֶף עַל פִּי שֶׁהֵן אֲחוּרֵי הַכָּלִי. נִגַּע הַטָּמֵא בְּמַיִם שְׂאֵחוּרֵי הַכָּלִי נִטְמָא הָאֶכֶל הַמְּחַבֵּר לָהֶן. וְהִדְבָּר סִפֵּק אִם נִטְמָא הָאֶכֶל הַשְּׁנַיִם בְּצִרוּף הַכָּלִי אוֹ לֹא נִטְמָא מִחֻמַּת הַצִּרוּף:

עין משפט ז.ז. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פי"ב ה"י

אֶכֶל קֹדֶשׁ שֶׁנִּטְמָא א וְהִנִּיחוֹ בְּכָלִי וּבְתוֹךְ הַכָּלִי אֶכֶל קֹדֶשׁ אַחֵר טָהוֹר וְאֵין נוֹגְעִין זֶה בְּזֶה. הַטָּהוֹר בְּטָהֳרָתוֹ וְהַטָּמֵא

ש. כסף משנה: ומ"ש חלק העשרון בכלי אחד וכו', לא יקמוץ ואם קמץ לא יקטיר. הטעם משום דכיון דהיא בעיא דלא איפשיטא ספיקא היא. ומה שכתב ואם הקטיר הורצה ולא יאכלו השירים. נראה דיליף לה מהדין שכתב לעיל בסמוך:

ת. כסף משנה: היו שני צבורים בכלי וכו'. שם בעי רבי ירמיה צירוף כלי וחבור מים וכו' עד תיקו ופסק רבינו כבעיא ראשונה דטעמא מפני שאמרו בה את"ל חשיב לה כנפשט:

א. כסף משנה: אוכל קדש שנטמא וכו'. נלמד ממה שיבא בסמוך. ומ"ש בא טבול יום ונגע וכו'. שם בעיא דלא איפשיטא:

בְּטִמְאַתּוֹ. בָּא טְבוּל יוֹם וְנָגַע בְּאֶכָל הַטֶּמֶא יֵשׁ בְּדָבָר זֶה
 סֵפֶק אִם נִפְסַל הַטְּהוֹר מִחֻמַּת מַגַּע טְבוּל יוֹם מִפְּנֵי צְרוּף
 הַכֵּלִי אוֹ לֹא נִפְסַל. שְׁלֹא נָגַע טְבוּל יוֹם אֶלָּא בְּאֶכָל
 שְׁשֻׁבַע מִן הַטִּמְאָה וְלֹא הוֹסִיף לוֹ כְּלוּם:

דף כד:

עין משפט א. הרמב"ם הל' בליים פכ"ג ה"י

סֵדִין שְׁנֵטְמָא בְּמִדְרָס = וְאַחַר כֵּן עֲשָׂאָהּ פְּרוּכָת טְהוֹר מִן
 הַמִּדְרָס. וּמֵאִימְתִי הוּא טְהוֹרָתוֹ מִן הַמִּדְרָס מִשִּׁיקָשׁוֹר בּוֹ
 הַלּוּלָאוֹת שֶׁהוּא נִתְּלָה בָּהֶן כְּשֶׁאָר הַפְּרוּכוֹת:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"ו

עֲשָׂרוֹן שְׁחֵלְקוֹ וְאָבַד אֶחָד מִחֵלְקָיו * וְהִפְרִישׁ חֵלֶק אַחַר
 תְּחִתּוֹ וְנִמְצָא הָאָבוּד וְהָרִי שֶׁלְשֵׁתָן מִנְחִין בְּכֵלִי אֶחָד
 וְאִין נוֹגְעִין זֶה בְּזֶה. נְטֵמָא זֶה שְׁאָבַד הָרִי הוּא מְצַטְרֵף
 עִם חֵלֶק רֵאשׁוֹן וְנִפְסְלוּ. וְזֶה שֶׁהִפְרִישׁ אִינוֹ מְצַטְרֵף אֶלָּא
 יְשָׁלִים עָלָיו. נְטֵמָא הַמְּפָרֵשׁ. מְפָרֵשׁ וְרֵאשׁוֹן מְצַטְרֵפִין
 וְנִפְסְלוּ. וְזֶה שֶׁנִּמְצָא אִינוֹ מְצַטְרֵף עִמָּהֶן. נְטֵמָא הַחֵלֶק
 הָרֵאשׁוֹן הָרִי הָאָבוּד וְהַמְּפָרֵשׁ תְּחִתּוֹ מְצַטְרֵפִין:

ב. כסף משנה: סדין שנטמא במדרס וכו'. פ"ב וכבית הלל:

ג. כסף משנה: עשרון שחלקו ואבד אחד מחלקיו וכו' עד והרי החלקים אינן נוגעים זה בזה.
 מימרא דרבא פרק שלישי דמנחות (דף כ"ד):

עין משפט ג.ד. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א הב"ז

וְכֵן לְעֲנִין קְמִיצָה. קִמֵץ מִן הַנְּמֻצָא. שְׂרִירָיו עִם הַחֶלֶק
הָרֵאשׁוֹן נְאֻכְלִין. וְהַמְּפָרֵשׁ אֵינוֹ נְאֻכָּל. קִמֵץ מִן הַמְּפָרֵשׁ.
שְׂרִירָיו נְאֻכְלִין וְהַנְּמֻצָא אֵינוֹ נְאֻכָּל. קִמֵץ מִן הָרֵאשׁוֹן.
שְׂנִיָּהֶן אֵין נְאֻכְלִין. לְפִי שְׂשֻׁנִיָּהֶן שְׂרִירִים יִתְרִים שְׂהָרִי הֵן
עֲשָׂרוֹן שָׁלֵם וְדוֹמִין לְמִנְחָה שְׁלֵא נְקֻמָּצָה שְׂהִיא אֶסוּרָה.
וְהִיאֵךְ קָרֵב הַקִּמֵץ הַזֶּה וְהָרִי לְפָנָיו עֲשָׂרוֹן וּמְחֻצָּה. מִפְּנֵי
שְׂהַקְמִיצָה תְּלוּיָהּ בְּדַעַת הַכֹּהֵן וּבְדַעַת שְׂקוּמֵץ אֵין דַּעַתוֹ
אֶלָּא עַל הָעֲשָׂרוֹן בְּלִבָּד. וְהָרִי הַחֶלְקִים אֵינָן נוֹגְעִין זֶה
בְּזֶה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com